

Oponent

Posudek oponenta:

Diplomová práce Zdeňka Svobody je rozdělena na tři části: první se zevrubně věnuje historii vývoje technologií a prostředků umožňující multiplikaci informací v různých formách. Práce začíná prvními otisky rukou v jeskyních a srovnáním s tagy a šablonami z oblasti street artu. Je zajímavé, jak se Zdeněk Svoboda rozkročil napříč historií, kde většinou jde o komunikaci s nemateriální a materiální povahou myšlenky v rámci předmětu zájmu, přičemž posluchač se především soustředil na novodobý fenomén – internet. Student vidí největší těžiště práce v malbě svých obrazů, přesto se ve výtvarné části ubírá spíše cestou celkové prezentace své práce prostřednictvím elektronického média v podobě webových stránek. Zdá se, že internet ho fascinuje právě tím, že se ve své vizuální podobě zobrazuje všem uživatelům víceméně stejně, určitým způsobem se multiplikuje bez nároku na materiál a bez informační a výrazové degradace.

Zdeněk Svoboda ještě ve své teoretické „sekci“ rozebírá zajímavé vztahy internetu a umění, hry s relevancí informací nehmotné a hmotné podstaty. Následuje pak pole informací v podobě mapování elektronického prostoru Net artu. Práce v teoretické rovině působí velmi kompaktně a přitom je zkoumaný problém nahlížen z mnoha stran.

V obhajobě praktické části, respektive výtvarné, se diplomant vrací po teoretické stránce k rozmnožování výtvarných děl a otázce jejich původnosti a dochází k osobní umělecké propagaci s odkazem na umělce v minulosti, kteří rozšiřovali svá původní díla v podobě grafik. Zcela logicky se obrací na Pop art, který proboural hranice mezi reklamou a uměním. Zdeněk Svoboda popisuje postup, jak promyšlí svůj koncept prezentace a přitom uvádí čtenáře do základní představy o „technologii“ vývoje webových stránek. Jasně osvětluje, proč zvolil určitý postup na základě příkladů „visících“ na síti.

A jaký je dojem z výsledné realizace? Základním rysem pohybu na internetu je neustálé tčkáání, tudíž je důležité zaujmout, aby se návštěvník mohl dostat jaksi pod povrch. Autor sám připouští, že se nic nevyrovná realitě jako například návštěva jeho ateliéru nebo vůně jeho olejů. V této zploštělé a zhuštěné podobě je znát, že jeho tvorba konvenuje s internetovou prezentací, nicméně méně je někdy více. Velice dobrý nápad s pohledem do ateliéru s různými odkazy se poněkud ztrácí v množství různých efektů a inspirovaných postupů. Z hlediska méně zkušeného uživatele internetu je pohyb po stránce někdy nepřehledný. Celkový dojem vylepšuje fakt, že je zde cítit talent a nasazení.

Je také možná škoda, že se student nepokusil relativizovat médium jako takové, že internetu vlastně použil pouze jako účelové záležitosti.

V pedagogické části se objevují velice zajímavé výtvarné úkoly, které jsou dynamické a jsou často inspirované moderní komunikační technologií, kromě toho se neztrácí základní principy hodnoty proč byl úkol zadáván.

Ve světle osobní prezentace vypadá grafická úprava úhledně, avšak poněkud nudně s překlipy a chybami často na místech, která jsou poměrně dost viditelná jako popisky pod obrázky. Dokonce se objevují chyby i v internetové prezentaci.

Otázka pro obhajobu:

V době, kdy jste přemýšlel o konceptu své diplomové práce, přemýšlel jste o jiném způsobu ztvárnění než je internetová prezentace?

Navrhovaná známka: velmi dobře

v Prze dne 9. 5. 2007

podpis oponenta